

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-159/13

**Priština,
19. februar 2014. godine**

U postupku

M. S.

Ul. Matice Srpske 69 E, Mirijevo
Beograd
Srbija

Žalilac

protiv

N/A

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Dag Brathole i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/183/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA27583) od dana 14. decembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 19. februara 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/R/183/2012** od dana 14. decembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem 27583.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/R/183/2012** od dana 14. decembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem 27583.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 13. februara 2007. godine, M. S. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao svojinu nad stanom u površini od 78,50 m², na trećem spratu, na parcelama pod brojevima 2049, 2051 i 2052 u Uroševac. U prilogu zahtevu isti je dostavio nekoliko dokumenata u vezi imovine, uključujući kupoprodajni ugovor od dana 11. marta 1999. godine i ugovor o zakupu, od dana 15. marta 1999. godine.
2. Pre podnošenja imovinskog zahteva, S. je podneo sličan zahtev u Komisiji za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva (KRSIZ). Odlukom KRSIZ pod brojem HPCC/D/189/2005/C od dana 30. aprila 2005. godine ovaj zahtev je odbačen i upućen nadležnom sudu. Zahtev za ponovno razmatranje je odbijen od strane KRSIZ odlukom HPCC/REC/58/2006 od dana 18. februara 2006. godine.
3. Dana 14. decembra 2012. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/R/183/2012, odbila zahtev. U paragrafu 30 grupne odluke, koji se na osnovu individualne odluke specifično odnosi na imovinski zahtev, navedeno je da dokumenta koja je podnosilac zahteva (S) dostavio nisu verifikovani od strane Izvršnog sekretarijata kao originalna. Izvršni sekretarijat takođe nije bio u stanju da *ex officio* pribavi bilo koji dokaz koji bi podržao njegove zahteve.
4. Odluka KIZK je uručena S dana 13. maja 2013. godine. Dana 31. maja 2013. godine isti je uložio žalbu na ovu odluku Žalbenom veće KAI Vrhovnog suda. Pošto nije registrovana nijedna tužena strana, u ovom predmetu nema tuženika. Vrhovni sud je primio spis predmeta dana 28. januara 2014. godine.

5. **Navodi žalioca:**

6. M. S. navodi da je KIZK pogrešno i nepotpuno ustanovila činjenice te je pogrešno primenila materijalno pravo.
7. KAI je izjavila da Izvršni sekretarijat nije mogao da verifikuje dokumenta priložena imovinskom zahtevu. S. navodi da postoje institucije i upisi te se može potvrditi autentičnost dokumenata. On je izjavio da izjava KIZK, koja nema konkretne izveštaje o verifikaciji, je neprihvatljiva.
8. U žalbi S.daje detaljnu prezentaciju dokumenata koja je dostavio kako bi potvrdio svoju svojinu. On je izjavio da je čitav postupak sticanja svojine bio na osnovu zakonskih odredbi te i da nijedan deo ovog postupka nikoga ne diskriminiše. Na karaju, S. se poziva na članove 8 i 1 Evropske konvencije za ljudska prava i na član 22 Ustava Republike Kosova.

Pravno obrazloženje:

9. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenom u članu 12.1 UNMIK Uredbom 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjenom Zakonom br. 03/L-079 (*u daljem tekstu Zakon br. 03/L-079*), te je prema tome prihvatljiva
10. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenicu da su KAI i Izvršni sekretarijat KIZK negativno verifikovali dokumenta, na osnovu kojih je S. u svom imovinskom zahtevu zasnovao svojinu, uključujući ugovor o zakupu od dana 15. marta 1999. godine, kupoprodajni ugovor stana od dana 11. marta 1999. godine, i potvrdu Opštinskog suda u Uroševcu od dana 15. marta 1999. godine. Izvršni sekretarijat KIZK nije bio u stanju da *ex officio* pribavi nijedan dokaz koji bi podržao imovinski zahtev S. Na osnovu ovoga, KIZK je našla da Stojanović nije uspeo da dokaze bilo koje imovinsko pravo nad spornom imovinom.
11. Vrhovni sud primećuje da je Komisija za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva ž odlukom HPCC/D/189/2005/C od dana 30. aprila 2005. godine, odbacila imovinski zahtev S., te je njegov zahtev za ponovno razmatranje odbačen odlukom HPCC/REC/58/2006 od 18. februara 2006. godine.
12. Žalba S.ponavlja sve navode koje je on naveo pred KIZK. U žalbi nije dostavljen nijedan novi značajni dokaz.

13. Vrhovni sud nalazi da je KIZK donela tačnu odluku, na osnovu potpunog i tačnog postupka. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da nije došlo do povrede Evropske konvencije za ljudska prava ili Ustava Republike Kosova. Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
14. U smislu gore navedenog, i na osnovu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

15. U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Dag Brathole EULEX sudija

Urs Nufer EULEX zapisničar